

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ У ВІДНОСИНАХ МІЖ ЛІКАРЕМ І ПАЦІЄНТОМ

Качайло К.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

За всіх часів існування людства професія лікаря завжди була у великій пошані, здавна лікаря вважали рятівником від всіх хвороб, його поважали, з ним радилися і спілкувалися – слово лікаря мало і має великий вплив на всіх, хто звертається до нього по допомогу. Пацієнти цінують лікаря за вміння вислухати, надати корисну пораду щодо профілактики хвороб, а за необхідністю, і їх лікування. Слово лікаря є дієвим і впливовим. Розуміючи це, сучасні педагоги приділяють велику увагу формуванню культури ділового спілкування майбутніх лікарів у вищих медичних закладах освіти.

За визначенням науковців А.І. Кузьмінського та В.Л. Омеляненка, «спілкування педагогічне – система органічної соціально-психологічної дії вчителя-вихователя і вихованця у всіх сферах діяльності, що має певні педагогічні функції, спрямовані на створення оптимальних соціально-психологічних умов, активної та результативної життєдіяльності особистості» [1, с. 306]. Створюючи оптимальні соціально-психологічні умови на заняттях з ділової української мови (за професійним спрямуванням), викладачі прагнуть прищеплювати майбутнім лікарям любов до рідного слова, вчать їх культурі ділового спілкування, комунікації, заснованій на емпатії. «Комунікація – це двостороння взаємодія між медичним працівником та людиною, обмін інформацією. Завдяки комунікації цінності та позиція пацієнта будуть почуті та враховані в процесі спільного прийняття рішень щодо його здоров'я» [2, с. 143]. А це можливо лише «за пацієнт-орієнтованого підходу, в основі якого лежить ефективна комунікація лікаря і пацієнта, яка підвищує задоволеність пацієнта» [2, с. 144]. До основних принципів лікарської комунікації відносять: емпатійне слухання – усвідомлене співпереживання поточного емоційного стану іншої людини без втрати відчуття зовнішнього походження цього переживання; активне слухання – відображення почуттів, відкриті запитання; інформування пацієнта; заохочення активності пацієнта; визнання цінності досвіду пацієнта [2, с. 145]. І тут на допомогу лікарю приходять отримані під час навчання знання з культури ділового спілкування: знання правил, норм, етичного поведіння, знання культури слова, доречно сказаного, слова, що мобілізує хворого на одужання. Культура ділового спілкування є мистецтвом, якому треба вчити, яке треба удосконалювати майбутнім лікарям протягом навчальної і професійної діяльності упродовж життя.

Література:

1. Кузьмінський А.І., Омеляненко В.Л. Педагогіка у запитаннях і відповідях: Навч. посіб. К.: Знання. 2006. 311 с. (Навчально-методичний комплекс з педагогіки).
2. Леухіна А. Г. Людяність та емпатія в охороні здоров'я. Посібник для викладачів. Київ : Майстер книг : 2022. 365 с.